

ת"פ 43940/10/13 - מדינת ישראל נגד א י

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 43940-10-13 מדינת ישראל נ' י (עציר)
בפני כב' השופט ד"ר שאול אבינור

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד יהונתן גנץ

המאשימה

נגד

א י (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד דימטרי ברנשטיין

הנאשם

הכרעת דין

א. רקע כללי וגדר המחלוקת בין הצדדים:

1. הנאשם הואשם לפניו בביצוע שרשרת של עבירות נגד המתלונן, מר מ י, לרבות עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי הוראות סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין), וזאת במשך תקופה של מספר ימים, החל ביום 7.10.13 וכלה ביום 10.10.13.
2. המתלונן היה בן זוגה של אמו המנוחה של הנאשם, אשר נפטרה לפני מספר שנים, והינו אביו החורג של הנאשם. המתלונן מתגורר בדירתה של האם המנוחה ועל רקע זה קיים סכסוך בינו לבין הנאשם. לטענת הנאשם, המתלונן מבקש להשתלט על הדירה - בעבור עצמו ובעבור בתו - ועל כן מעליל עליו (על הנאשם) עלילות ומגיש תלונות שווא נגדו.
3. כתב האישום כולל חלק כללי וארבעה אישומים, ועובדותיו הן כלהלן:

חלק כללי:

ביום 6.10.13, במסגרת ה"ט 10532-10-13, בבית משפט לענייני משפחה, ניתן צו הגנה כנגד הנאשם האוסר עליו להיכנס לדירה בה מתגורר אביו, מ י (להלן: "המתלונן"), ברח' *** אור יהודה (להלן: "הדירה") או להימצא בקרבתה במרחק של 250 מ'. כמו כן נאסר על הנאשם להטריד את המתלונן בכל דרך ובכל מקום (להלן: "צו ההגנה").

אישום מס' 1 -

1. ביום 7.10.13, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, הגיע הנאשם לדירה על מנת לבקש כסף מהמתלונן.
2. באותן הנסיבות, משסירב המתלונן להכניס את הנאשם לדירה, איים עליו הנאשם בכך שאמר לו: "אם אתה לא פותח לי את הדלת אני אדקור אותך בסכין, אכנס דרך החלון ואני אעשה אותך נכה עם כסא גלגלים", זאת בכוונה להפחידו או להקניטו.
3. במעשיו המתוארים לעיל, הפר הנאשם את צו ההגנה.

אישום מס' 2 -

1. ביום 8.10.13, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, הגיע הנאשם לדירה, וגנב טלויזיה השייכת למתלונן (להלן: "הטלויזיה"), זאת ללא הסכמתו ובכוונה לשלול אותה שלילת קבע.
2. באותן הנסיבות, מכר הנאשם את הטלויזיה לאחר תמורת 300 ₪.
3. במעשיו המתוארים לעיל, הפר הנאשם את צו ההגנה.

אישום מס' 3 -

1. ביום 9.10.13, בשעה 11:00 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם לדירה על מנת לבקש מהמתלונן כסף.
2. באותן הנסיבות, משסרב המתלונן לתת לנאשם כסף, איים עליו הנאשם בכך שאמר לו: "תביא לי כסף או שאני הורג אותך", וזאת בכוונה להקניטו.
3. בהמשך לאותן הנסיבות, מימש הנאשם את איומו ותקף את המתלונן בכך שהכה אותו בפניו ובבטנו באמצעות סטירות ואגרופים, וגרם לו לחבלות של ממש בדמות שטף דם בבטנו.
4. בהמשך לכך, הכניס הנאשם את ידו בכוח לכיסו של המתלונן, ומשך בחוזקה את ארנקו, עד כי גרם לקרע במכנסיו.
5. באותן הנסיבות, גנב הנאשם את ארנקו של המתלונן, אשר הכיל כסף מזומן בסך כ-3,000 ₪, כרטיסי אשראי ותעודות מזהות, זאת ללא הסכמת המתלונן, ובכוונה לשלול אותו שלילת קבע.
6. במעשיו המתוארים לעיל, הפר הנאשם את צו ההגנה.

אישום מס' 4 -

1. ביום 10.10.13, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, הגיע הנאשם לדירה, וכשניסה המתלונן לתפוס אותו, תקף אותו הנאשם בכך שהכה וסובב את ידיו.
2. באותן הנסיבות, איים הנאשם על המתלונן בכך שאמר לו: "אני ישבתי בכלא

ואני עוד אחזור ואדקור אותך, ואתה תהיה בכסא, אני אצא מכלא עוד 3 שנים ואתה כבר תהיה נכה על כסא", זאת בכוונה להפחידו או להקניטו.

3. במעשיו המתוארים לעיל הפר הנאשם את צו ההגנה.

4. בתשובתו לאישומים (ר' בפרוטוקול, עמ' 1) הודה הנאשם בכך שניתן צו ההגנה, אך לטענתו לא היה מודע לכך שהצו ניתן אלא רק לכך שהוא זומן לדיון בבית המשפט. הנאשם הכחיש ביצוע עבירות אלימות כלשהן כלפי המתלונן ואף טען כי הוא עצמו הותקף על ידי המתלונן ובני משפחתו.

5. באשר לאישום הראשון הכחיש הנאשם כי כלל הגיע לדירה. באשר לאישום השני הודה הנאשם בעובדותיו (ר' גם בפרוטוקול, עמ' 32 שורה 25). באשר לאישומים השלישי והרביעי טען ב"כ הנאשם כי מדובר בבלבול שכן האירוע היה אחד, ואירע ביום 9.10.13. הנאשם אמנם הגיע לדירה והתפתח ויכוח, אם כי הנאשם לא דרש כסף. הנאשם הותקף על ידי המתלונן ושניים שבאו לסייע לו, ואין לו ידיעה כיצד ומדוע נגרם קרע במכנסיו של המתלונן.

ב. פרשת התביעה:

6. מטעם המאשימה העידו המתלונן, השכן מר י א וכן השוטר יוסף צרויה. כמו כן הוגשו מוצגים בהסכמה.

7. המתלונן, העד העיקרי מטעם המאשימה, תיאר בעדותו לפני את המעשים נשוא האישומים השונים, הגם שלא באופן מסודר ממנו ניתן להבין ממנו מועדים מדויקים וזמנים; וכדבריו בחקירתו הראשית:

ש. נתחיל לפי הסדר שלך. היה היום 9.10, שהזמנת משטרה, לפני שהוא נעצר, ממש לפני. ספר לי מה קרה באותו יום?

ת. **ב-9 לחודש? ב-9 לחודש... הוא נכנס בלילה בשתיים או בשלוש בלילה דרך החלון, עלה מקומה ראשונה לקומה שלישית דרך הסורגים נכנס, אני ישנתי אז, הוא נכנס הביתה, סובב את השטיח ושם אותו ליד החלון, גלגל את השטיח, אני לאחר מכן רציתי לשים את השטיח והוא הסתתר ליד הסלון. כשראיתי אותו נחרדתי, אני רציתי לשים את השטיח חזרה למקום, ראיתי אותו שם, הוא קפץ, והוא קילל, ואז הוא אמר את מה שאמר בעברית, ואז נאמר "תביא 140 ₪" כל זה נאמר בעברית, "ובמידה ואתה לא מביא את הכסף אני אחנוק אותך" והוא נתן לי מכות ונשאר סימנים. אני הייתי כולי כחול, העד מצביע על הצד ימין של גופו.**

ש. מה קרה אחרי זה?

ת. **ואז בגלל שאני לא נתתי לו את הכסף הוא סובב את ידי, ולוקח מפתח,**

ש. יש עוד משהו שהוא לקח?

ת. **עוד באותו היום הוא סחב את הטלויזיה, ... מהמשטרה קיבלתי חזרה שירים שהוא לקח אז, ו-3000 ₪ הוציא מהכיס, ונתן לי מכות והמכנסים שלי נקרעו,**

אני יצאתי מהר על מנת לקחת ממנו חזרה את הכספים וכך יצאתי עם המכנס הקרוע. אני אמרתי לו - תחזיר את הכסף זה הכסף האחרון שיש לי. אני לא משאיר בבית את הכסף כי הוא מחפש. ואז הוא אמר לי - אני אתן לך מכות נמרצות ואקח את הכסף. אקח את הכסף, ארביץ לך ואברח. לכן, אני לא רוצה לראות אותו. הוא לא נכנס הביתה. הוא כעת בן 27, כשאשתי הביאה אותו הביתה הוא היה בן 8 ימים. עכשיו הוא בן 27. בכלל לא רוצה לראות אותו.

ש. מציגה את התמונה של החבלות.

ת. נכון, נכון... כשהוא הוציא את הכסף 3000 ₪ לקח, התחיל להרביץ לי, לא היה לי כוח להתנגד, אני רציתי לפתוח את התריסים על מנת שאנשים מבחוץ ישמעו את הכל, אבל הנבלה הזה סגר את התריסים חזרה על מנת שהשכנים לא ישמעו. הרביץ, לקח את הכספים וברח לרחוב.

...

ש. אחרי שהוא ברח, מי תפס אותו? האם ראית אותו?

ת. הוא היה על הגג, רצו לתפוס אותו, תפסו אותו, והעבירו אותו לתחנת המשטרה,

ש. אתה מספר כשהוא נתפס, אתה היית שם. ספר מה קרה שם?

ת. לא יכלו לתפוס אותו אך תפסו אותו. משטרה הגיעה ולא הצליחה לתפוס אותו ואז מהגג... אחייני עלה על הגג, ולאחיין שלי הרגליים כאבו לו, והוא אמר לי אנחנו תכף נתפוס אותו ונשאל אותו מדוע אתה מתעלל בדוד שלי. הגיעו אליו הביתה, אמרו לו - אתה לא ילד קטן. תלך תעבוד. והוא אמר בסדר בסדר, מחר אני הולך לעבודה. ועל באמת הוא כל היום כל יום ישן, לא קם, איפה הוא הולך לעבודה?...?

...

ש. כשניסית לתפוס אותו מה הוא עשה לך?

ת. כשהוא היה על הגג הוא ירד מהגג, האחייין שלי עלה, הוא הסתובב, האחייין שלי ראה אותו ואמר לי - דודי הוא שם. והוא הסתכל ואמר - דודי אני לא מבין לאן הוא נעלם. הוא ירד, הסתתר ליד המקלט נגשתי אליו והוא התחיל...

ש. מה הוא התחיל?

ת. הוא נתן לי מכה.

ש. איפה?

ת. נתן מכה ורצה לרוץ. צריך להוציא אותו מכאן.

ש. הוא אמר לך משהו כשהייתם שם?

ת. הוא לא אמר כלום, נתן מכה ורץ לרחוב. ותפסו אותו שם. יש פה הכל, הרופא

נתן לי פתק... (ר' בפרוטוקול, עמ' 5 שורה 3 ואילך).

8. לא למותר לציין, כבר בשלב זה, כי מעבר לחוסר הסדר והבלבול שבגרסת המתלונן, ניכרה בגרסה - כבר בחקירה הראשית - עיונות ברורה כלפי הנאשם. כך, למשל, כאשר נשאל המתלונן על האיומים מושא האישום הראשון הוא חזר עליהם, פחות היותר, והוסיף כלפי הנאשם "צריך לחסל אותו בכלל" (ר' בפרוטוקול, עמ' 7 שורה 7), וכאמור לעיל הוא גם אמר "צריך להוציא אותו מכאן". גם במהלך העימות הטיח המתלונן בנאשם ביטויים קשים לרבות "זבל" (ר' ת/3, שורות 8 ו-23) והדגיש כי הוא, המתלונן, "בעל הבית" (שם, שורה 26).

9. בנוסף, בחקירתו הנגדית הוסיף המתלונן ותיאר עבירות נוספות אותן ביצע לטענתו הנאשם, הגם שאינן מופיעות בכתב האישום, כגון גניבת כרטיס אשראי וסכום של 1,500 ₪ (ר' בפרוטוקול, עמ' 11 שורה 14). המתלונן גם אישר כי לא ירשה לנאשם להתגורר בדירה (שם, עמ' 12 שורה 7).

10. כשנשאל המתלונן בחקירתו הנגדית, בהקשר לאישום השלישי, כיצד היה ברשותו סכום של 3,000 ₪ כשהוא לדבריו מתקיים מקצבת נכות דלה ועבודה מזדמנת בשוק, הוא השיב "אני חסכתי, רציתי לרכוש שולחן וכסאות" (ר' בפרוטוקול, עמ' 8 שורה 27). יחד עם זאת, המתלונן חזר וטען כי הנאשם היכה אותו, והכחיש כי החבלה שצולמה בצילום ת/5 נגרמה מעגלה, שעמה הוא עובד בשוק (ר' בפרוטוקול, עמ' 14 שורה 3).

11. מטעם המאשימה העיד כאמור גם השכן מר א, שהיה עד לאירועים מושא האישום השלישי, אך לדבריו "לא ראיתי הרבה" (ר' בפרוטוקול, עמ' 19 שורה 25). על פי גרסתו, באותו היום קרא לו המתלונן, שהיה עם מכנסיים קרועות, ואמר לו כי הנאשם גנב לו ארנק.

12. בחקירתו הנגדית מסר מר אוגלבו כי הוא זה שתפס את הנאשם בתום האירועים הנ"ל, ואישר את טענת הנאשם כי הוכה על ידי בני משפחתו של המתלונן. וכדבריו:

ת: ...אני מכיר את הנאשם מהשכונה לפני המון זמן. ישבנו כמה פעמים ואז כשהוא השתחרר התחילו הבלאגנים עם אבא שלו, באותו יום אני זה שתפסתי את הנאשם.

ש: היו עוד בני משפחה של אבא שלו שתפסו אותו.

ת: כן.

ש: הוא טוען שהם הרביצו לו.

ת: נכון. אבל אני מנעתי מהם. אמרתי להם אם אתם לא מפסיקים אני פשוט עוזב אותו ולא מעניין אותי (ר' בפרוטוקול, עמ' 20 שורה 15 ואילך).

13. לבסוף העיד מטעם המאשימה השוטר מר צרויה, אשר עצר את הנאשם בדירה ביום 10.10.13 בסמוך לשעה 00:18. בדו"ח הפעולה שערך (ת/12) ציין מר צרויה כי "הרבה אנשים שהיו בחוץ רצו להרביץ לאריאל (הנאשם - ש.א.) אך גוננתי עליו בגופי והעברתי אותו לניידת". בהמשך הדו"ח ציין מר צרויה כי המתלונן טען שהנאשם תקף אותו בבעיטות ואגרופים.

14. מר צרויה גם כתב ביום 14.10.13 מזכר נוסף (ת/13), לטענתו לבקשת התביעות (ר' בפרוטוקול, עמ' 22 שורה 7). במזכר זה ציין כי ביום 6.10.13 בשעה 16:00 מסר לנאשם הזמנה לדין

בצו ההגנה, אשר נקבע ליום 10.10.13 (ר' ת/11), וכן הסביר לנאשם "את משמעות צו ההגנה וגם את משמעות ההזמנה לדין והנ"ל מסר שהבין הכל".

15. בחקירתו הנגדית העיד מר צרויה, בהקשר זה, כלהלן:

ש: מה שאומר הנאשם שאתה אכן מסרת לו את המכתב מבימ"ש והוא חתם על זה, אבל מה שמסרת לו הוא זימון לבימ"ש שהיה קבוע ולא נמסר לו כל התוכן שכולל צו הגנה, אלא רק זימון לדין.

ת: לא. הראיתי לו שיש שם צו הגנה. הסברתי שיש נגדו צו הגנה.

...

ש: איך את(ה) זוכר שאמרת לו מילה במילה.

ת: אני זוכר שהסברתי לו במה מדובר. אנו עורכים את זכרון הדברים על פי מה שקורה. אנחנו לא יכולים לזכור כל ארוע שיש, זכרון הדברים הוא סמוך לארוע.

ש: אולי אמרת לו לגבי הדין ולא לגבי הצו, כך הוא טוען.

ת: מה שאני זוכר לגבי הארוע זה מה שערכת. אני לא זוכר. זכרון הדברים מאפשר לי לזכור את הדברים שביצעתי (ר' בפרוטוקול, עמ' 22 שורה 8 ואילך).

16. מטעם המאשימה הוגשו בהסכמה מספר מוצגים, ובהם תמונותיו של המתלונן עם החבלה, וכן עם מכנסיו הקרועים (ת/5 ות/6). כמו כן הוגשו הודעותיו של הנאשם (ת/1 ות/4). בהודעות אלה הכחיש הנאשם את מרבית המיוחס לו, וציין כי רק באותו היום - דהיינו: ביום 9.10.13 - הוא הגיע לדירה על מנת לקחת תיק. הנאשם חזר וטען כי המתלונן מעליל עליו עלילות, כפי שעשה במקרה הקודם שבגינו נעצר (ר' ת/1, שורה 15 ואילך).

17. בהודעתו ת/4 נחקר הנאשם אודות הפרת צו ההגנה. הנאשם טען כי קיבל לידי זימון לבית המשפט לענייני משפחה, ורק על כך חתם. עם זאת, בהמשך הדברים ציין הנאשם "פתחתי ראיתי ערימה של דפים. אני לא קראתי מה שרשום שם אני רק ראיתי את הדף הראשון ושם היה רשום טופס זימון... היתה לי הרגשה שזה בגלל אבא שלי החורג שאולי רוצה להוציא לי צו הרחקה אבל לא ידעתי בוודאות (א)ם זה או לא" (ר' ת/4, שורה 7 ואילך). בהקשר זה יש לציין עוד, כי במהלך העימות עם המתלונן אמר הנאשם "יכול להיות כי השוטר הסביר ואני לא הבנתי אותו" (ר' ת/3, שורה 67).

ג. פרשת ההגנה:

18. במסגרת פרשת ההגנה העיד הנאשם עצמו. הנאשם חזר על גרסתו בהודעותיו ת/1 ות/4, וחזר והדגיש את הרקע לסכסוך עם המתלונן, סכסוך שכבר הביא אותו בעבר - לדבריו לראשונה - לאישום פלילי. הנאשם תיאר את האירועים הרלוואנטיים כדלקמן:

ש. מה הרכב המשפחה. מי האמא, מי האבא.

ת. אמא שלי אימצה אותי כשהייתי בן 8 ימים, ז"ל, היא הכירה את בן זוגה 4 שנים לפני שהיא נפטרה. מאותו יום שאמי נפטרה ז"ל, הבן זוג שלה יש לו מטרה

עמוד 6

אחת, הבית שאמי השאירה.

- ש. מי קנה בית, מתי.
- ת. אמי קנתה את הבית לפני שהיא הכירה אותו. כל החיים שלי גדלתי בבית הזה. כמו שאמרתי, מאז שאמי נפטרה הוא רק מחפש ומתכנן איך להרוס לי את החיים. לפני כל המקרה הזה לא היה לי עבר. כל העבר שלי זה רק בגללו.
- ...
- ש. מתי פגשת בו, אם פגשת בו בכלל?
- ת. זה היה מוצ"ש, לא זוכר תאריך מדויק, בסביבות השעה 22:00 או 23:00 שבאתי לקחת ציוד מהבית, בגדים וכל הציוד שלי, והוא ואחיינים שלו היו מתחת לבית וברגע שהתקרבותי לבית, האחיינים התחילו לתקוף אותי. ברגע שהתקרבותי לבית, אחיינים שלו תקפו אותי והזמינו שוטרים ותוך כדי גם אמרתי לשוטר שעצר אותי שהוא ראה את האירוע.
- ש. היה שוטר שהיה בדיון הקודם ואמר שהוא המציא לידיך צו הגנה שהומצא בביהמ"ש וחתמת עליו.
- ת. הוא בא אלי עם מעטפה שהיה עליה צו זימון ל-10.10 ופשוט אמר לי תחתום על הצו זימון ואמר שיש לי דיון ביום חמישי הקרוב וזהו. הוא לא הסביר לי על הצו הרחקה. גם לפני שחתמתי קראתי למעלה היה כתוב צו זימון לבימ"ש.
- ש. הי(ה) פה מתלונן, מר מרדכי יוגודייב, והוא טען שאתה מאז שהשתחררת במס' מועדים הגעת אליו הביתה, איימת, תקפת, וביקשת ממנו כסף בכוח. מה יש לך להגיד על זה?
- ת. כל זה עלילה. הוא פשוט רוצה להרחיק אותי כמה שיותר מהבית. הוא רוצה לקבל את הדירה.
- ש. הוא גם אמר שגנבת מהכיס שלו בכוח סכום של כ-3,000 ₪ וקרעת לו את הכיס והיו פה תמונות עם חבלות.
- ת. זאת עלילה. כל זה עלילה כי לא הרמתי עליו ידיים אף פעם, לא תקפתי אותו. אמנם באותו יום שבאתי לקחת את הציוד היו ביני לבין האחיינים שלו ויכוחים, אבל זה הגיע למצב של אלימות כי האחיינים התחילו לתקוף אותי. כוונתי באלימות לזה שהתחלנו להתווכח אני ואחיינים שלו ברח' מחוץ לבית. ברגע שאמרתי שהבית הזה שייך לאמא שלי ולא לאחיינים, הם פשוט התחילו עם האלימות, התחילו להרים ידיים, התחילו לתקוף.
- ש. היה לך מפתח לדירה?
- ת. כן, אבל המפתח הזה הוא הרבה זמן אצלי, שנים אצלי.
- ש. באחד המוצגים המצולמים זה ארנק שנתפס אצלך בזמן המעצר. תספר על הארנק?

ת. **הארנק אצלי כבר כמעט 8 או 9 שנים בערך. הוא טוען שהארנק שלו. ביום שעשו לי איתו עימות על הארנק, הוא לא ידע לענות. שאלתי אותו איפה יש חור בארנק ואיפה הארנק נסגר... (ר' בפרוטוקול, עמ' 24 שורה 20 ואילך).**

19. בחקירתו הנגדית לפניי נשאל הנאשם מדוע טען בחקירתו (ת/4) כי כבר חודשים אין לו מפתחות לדירה, והשיב כי כך ענה משום שפחד שייקחו לו את המפתחות (ר' בפרוטוקול, עמ' 26 שורה 22). הנאשם חזר והכחיש כי ידע שהוצא נגדו צו הגנה לבקשת המתלונן, אך הודה כי חשד בכך (שם, עמ' 27 שורה 21, עמ' 28 שורה 5).

20. עוד הודה הנאשם כי - בניגוד לדבריו בהודעתו ת/1, בה טען כי מזה שנים הוא אינו מתקרב לאור יהודה - הוא אמנם הגיע לאור יהודה לפני יום 10.10.13. יחד עם זאת הנאשם הוסיף וטען כי בא לבקר חברים ולא התקרב לדירה (ר' בפרוטוקול, עמ' 28 שורה 19 ואילך).

ד. דין והכרעה:

21. לאחר ששמעתי את העדים שהעידו לפניי והתרשמתי מעדויותיהם, וכן עיינתי בחומר הראיות שהוגש לפניי, אני קובע כי במקרה דנא לא ניתן לבסס הרשעה בפלילים על עדותו של המתלונן, שהינה עדות יחידה בקשר למרבית העבירות בהן הואשם הנאשם (לדין מפורט בהרשעה על פי עדות יחידה והזהירות שיש לנקוט בהרשעה על יסוד עדות יחידה ר' 9966-07-13 **מדינת ישראל נ' אצור** (2013) (פורסם בנבו), בפסקה 21 ואילך להכרעת הדין). מכאן, שיש להרשיע את הנאשם אך ורק בגדרי הודאתו ובהתאם לעדותו של מר צרויה.

22. ניכר כי המתלונן הינו עד מעוניין, וכטענת הנאשם נראה שאמנם קיים סכסוך חריף בין השניים בגין הדירה. המתלונן התבטא כלפי הנאשם באופן בוטה וחריג, הן במהלך העימות שנערך בין השניים (ת/3) והן במהלך עדותו לפניי. לא זו אף זו, לטענותיו של המתלונן אודות גניבת הארנק והחבלה לא נמצאו סימוכין. בהקשר אחרון זה מקובלת עלי טענת הסניגור המלומד, לפיה העובדה שהמתלונן לא הזכיר תחילה גרימת חבלה, ורק לאחר מספר ימים הופיע בתחנה והציג חבלה (שצולמה בת/5), יש בה כדי לכרסם במשקל גרסת המתלונן, ועל כן לא ניתן לקבוע מהו מקור החבלה שצולמה.

23. עוד יש לציין כאן, כי המתלונן לא הציג תעודה רפואית בעניין פגיעותיו הנטענות, חרף דבריו לשוטר כי ילך להיבדק (ר' במזכר ת/10). גרסת המתלונן הינה אפוא גרסה מועצמת, שלמצער מעוררת ספק סביר באשר לאמיתות ודיוק תוכנה, ועל כן לא ניתן לבסס עליה הרשעה בפלילים.

24. להבדיל, באשר לעבירה של גניבת הטלויזיה ולעבירות בגין הפרת צו ההגנה, מצב הדברים הראיתי הוא שונה. בעבירת הגניבה הודה כאמור הנאשם, ועל כן אין צורך להרחיב לגביה. באשר לעבירות בגין הפרת צו ההגנה, העיד לפניי השוטר צרויה כי מסר את צו ההגנה לידי הנאשם, יחד עם ההזמנה לדין, והסביר לו מפורשות את תוכנו. הנאשם אמנם הכחיש ידיעה על הצו ותוכנו - להבדיל מידיעה על זימון לדין - אך גרסת הנאשם, כפי שפורטה ביתר הרחבה לעיל, הינה למעשה ראשית הודאה במיוחס לו בהקשר זה. הנאשם הודה מפורשות כי ראה "**ערימה של דפים**", והגם שהכחיש כי קרא אותם - למעט הדף הראשון - הודה כי "**חשד**" שמדובר בצו הגנה שהוציא המתלונן; זאת הן בהודעתו ת/1 והן בחקירתו הנגדית לפניי. בנוסף, כאמור, בעימות ת/3 הודה הנאשם כי "**יכול להיות**" שהשוטר הסביר לו אודות צו ההגנה אך הוא לא הבין. בנסיבות אלה יש לקבוע, כי הנאשם ידע היטב

אודות צו ההגנה והפר אותו בידעין.

25. אשר על כן אני פוסק כלהלן:

באשר לאישום **הראשון** אני מזכה את הנאשם מהעבירות בהן הואשם, שכן הראייה היחידה לעצם קיומו של האירוע היא בעדותו של המתלונן.

באשר לאישום **השני** אני מרשיע את הנאשם בעבירות בהן הואשם: גניבה, לפי הוראות סעיף 384 לחוק העונשין, והפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם, לפי הוראות סעיף 287(ב) לחוק העונשין.

באשר לאישומים **השלישי והרביעי** מקובלת עלי טענת הסניגור כי מדובר באירוע מתמשך אחד. לפיכך, ונוכח הקביעות דלעיל בקשר לעדות המתלונן, אני מרשיע את הנאשם - שאין מחלוקת כי הגיע לדירה ביום 9.10.13 - בעבירה (אחת) של הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם, לפי הוראות סעיף 287(ב) לחוק העונשין.

ניתנה היום, יום רביעי ט' ניסן תשע"ד, 09 אפריל 2014, במעמד הצדדים